

MAPS TO THE STARS

[David Cronenberg, 2014]

02

ESTREA EN NUMAX: 20.03.2015

FICHA TÉCNICA

Maps to the Stars (2014, 111')

Dirección: David Cronenberg

Guión: Bruce Wagner

Imaxe: Peter Suschitzky

Montaxe: Ronald Sanders

Son: Michael O'Farrell, Pat Cassin, Julien Gigliotti

Dirección de arte: Edward Bonutto, Elinor Rose Galbraith

Vestuario: Denise Cronenberg

Música: Howard Shore

Intérpretes: Julianne Moore, Mia Wasikowska, John Cusack, Evan Bird, Olivia Williams, Robert Pattinson

Producción: Prospero Pictures (Canadá), Sentient Entertainment (EUA), SBS Productions (Francia), Integral Films (Alemaña)

Distribución: Vertigo Films

Formato de proxección: DCP 2K, 1.85:1

FILMOGRAFÍA ESCOLLIDA

Cosmópolis, 2012

Spider, 2002

Existenz, 1999

Videodrome, 1983

Viñeron de dentro de... [Shivers, 1975]

SINOPSE

Maps to the Stars é un filme sobre a familia Weiss, veciños de Hollywood con segredos escuros. En chegando a Los Ángeles, Agatha ponse a traballar para a actriz en horas baixas Havana Segrand, ao redor de quen circula unha trama de ciumes, asasinato e traumas que ben pode facer estourar as vidas de todos os que a rodean.

«Quérolle a este filme máis do que ao meu bigote»

John Waters, Artforum

MAPS TO THE STARS

[David Cronenberg, 2014]

Stéphane Delorme entrevista David Cronenberg (2014)

Maps to the Stars é un violento axuste de contas. É un adeus a Hollywood.

Non o vexo só coma un filme sobre Hollywood. É un filme sobre a ambición, a fama, a inmortalidade, o diñeiro. Podería ser *O lobo de Wall Street*, poderíase ter situado no mundo das finanzas ou na industria do automóbil en Detroit. Fala do poder de calquera industria que fabrica imaxes e produtos. E das *stars* que veñen. Para min non é en realidade un filme anti-Hollywood. Se que vai soar raro que o diga, mais é menos unha historia sobre Hollywood que sobre a súa parte escura. E por outra banda, de non ser polo guión de Bruce Wagner nunca faría un filme sobre o cinema. A moitos cineastas, polo xeral máis novos, encántalles facer filmes sobre outros filmes. Eu non lle vexo ningún interese a estes filmes autorreferenciais. É coma os escritores que escriben sobre o feito de escribir. Non me interesa. Pero desta volta a historia, os personaxes, os diálogos eran fantásticos. Foi todo culpa de Bruce!

Hollywood, en sentido amplo, é unha metáfora da nosa época.

Absolutamente. Ese é o outro motivo polo que en realidade non é un ataque contra Hollywood. O filme trata da nosa obsesión, non só da fama, senón de nós propios. O guión escribiuse antes de Facebook. Agora todo o mundo é unha *star* no Facebook (...). Está ben ou mal? Non o sei. En calquera caso non é moi produtivo. E ten mesmo un sentido enfermizo, o único que crea é unha ilusión. Está claro que Hollywood é a versión icónica, amplificada, de todo iso. Porque aínda estamos posuídos por James Dean, Marilyn Monroe e Humphrey Bogart. A xente aínda pensa nesas iconas e tenta traelos de novo á vida por medio das novas tecnoloxías. Todos temos un desexo de inmortalidade. O filme fala máis profundamente do medo á morte e da anguria existencial: de Havana non recibir máis chamadas do seu axente, de non facer máis filmes, deixa de existir.

Está desquiciada. Non é só a ambición, é o medo a ser anulada. Penso que de o espectador comprender iso, non verá só un filme sobre Hollywood, senón un filme que fala desde hoxendía de desexos e traumas universais.

A morte está por todas partes no filme. Nomeadamente a dos cativos: é coma se Hollywood se erguera sobre cadáveres de nenos. Non só de nenos. Vexo Hollywood coma un planeta moi denso, cun campo gravitatorio inmenso. Chega xente do mundo enteiro, é atraída á súa órbita e unha vez dentro non hai xeito de se botar fóra. Están atrapados. Sabemos de moitos realizadores cuxa carreira morreu en Hollywood e moita xente morreu tamén. Non pasa un ano sen mortes por sobredose ou en accidente de coche. É unha forma de suicidio. A morte de Philip Seymour Hoffman pode que tecnicamente non o sexa, pero si que se pode ver coma un suicidio. Hollywood ten algo de corrosivo e funesto.¹

¹ Delorme, Stéphane; «Planète Hollywood. Entretien avec David Cronenberg»; Cahiers du cinéma, no.701, juin 2014. Tradución do francés orixinal por Ramiro Ledo Cordeiro.

MATERIAIS

NA NOSA LIBRARÍA

Consumed: A Novel. David Cronenberg
Scribner Book Company, 2014
Dead Stars. Bruce Wagner
Blue Rider Press, 2012
El palacio del Crisantemo. Bruce Wagner
Alianza editorial, 2008
Au rendez-vous allemand. Paul Éluard
Les Editions de Minuit, 2012
Capital del dolor. Paul Éluard
Visor libros, 2006
Cosmópolis. David Cronenberg (DVD)
Scanners. David Cronenberg (DVD)
Cromosoma 3. David Cronenberg (DVD)

Nos meus cadernos da escola
No meu pupitre e as árbores
Na area na neve
Escribo o teu nome

En todas as páxinas lidas
En todas as páxinas brancas
Pedra sangue papel ou cinza
Escribo o teu nome

Nas imaxes douradas
Nas armas dos guerreiros
Na coroa dos reis
Escribo o teu nome¹

PAUL ÉLUARD

¹ Inicio do poema «Liberté» Paul Eluard, *Au rendez-vous allemand*, 1945, Les Editions de Minuit

Un cinema,
unha librería
e un laboratorio
de gráfica e vídeo

NUMAX

NUMAX, S. Coop. Galega
Concepción Arenal, 9 baixo
15702 Santiago de Compostela
TELF 981 560 250 | www.numax.org